

[Sigsgaard.]

skeptisk over for forhøjelsen, og også bemærket mig de ord, der er sagt herom i dag. Dengang pegede hr. Grünbaum på, at netop på dette område fandt der et udbredt misbrug sted. Vi deler hr. Grünbaums skepsis over for dette forslag.

Hr. Grünbaum bebudede ligeledes ved første behandling, at socialdemokratiet under udvalgsarbejdet ville rejse spørgsmålet om differentierede afskrivningsregler, tilrettelagt bl. ud fra egnsudviklingssynspunkter, og hr. Krog Hansen var inde på det samme. Betænkningen nævner ikke noget om de problemer, og det er jo nok, fordi de to partier måske alligevel ikke har rejst dem i udvalget eller ikke har kunnet få dem diskuteret.

I det omfang afskrivningsreglerne er rene begunstigelser for de erhvervsdrivende — og det er jo ikke så ringe et omfang, der her er tale om — er de jo helt tilfældige stimulanser til fremme af alle mulige investeringer, samfundsnyttige som samfundsunyttige, geografisk rigtige som geografisk forkerte investeringer, en helt tilfældig offentlig begunstigelsespolitik, kun bestemt af private profitinteresser. De arbejdere og funktionærer, der får hjulene til at køre, har ingen som helst indflydelse på, hvilke hjul der skal køre, og om det skal være til skade for dem selv eller til gavn for dem. De skatteydere, der tvinges til gennem for gunstige afskrivningsregler at subventionere erhvervslivet, har ingen indflydelse på, hvilke af deres behov produktionen skal dække, hvordan og til hvilken pris. Disse helt afgørende spørgsmål overlades til en beskeden håndfuld erhvervsfolks suveræne afgørelse. Her har vi et håndgribeligt bevis på, at i et kapitalistisk samfund som vort er det de få, der bestemmer for de mange. Også på baggrund af de bemærkninger synes jeg, det er beklageligt, at socialdemokratiet ikke har fået gennemført ønsket om at få diskuteret differentierede afskrivningsregler endnu.

Kun på ét punkt rokkes der en anelse ved dette almindelige princip. Man giver værfterne visse særlige fordele, og det kan være velbegrundet. Men hvad var vel mere rimeligt, end at staten til gengæld sikrede sig en vis offentlig indflydelse, også indflydelse for de ansatte, på værfternes ledelse?

Men det har man jo nok heller ikke taget op i udvalget.

Hvad bygningsafskrivningerne angår, er der tale om visse forbedringer, og jeg tror, hr. Grünbaum vurderede rigtigt, da han ved første behandling sagde, at den samlede afskrivning under 10 år efter forslaget vil være stort set uændret og for landbrugsbygninger noget gunstigere. Vi finder, at afskrivningsmulighederne i de første år er for store, og vi er ikke udelt begejstrede for, at området for bygningsafskrivninger nu udvides. Der er ingen garanti for, at afskrivninger på butikbygninger kommer de handlende til gode, det er jo tit lejede lokaler, og forbedringerne vil mange gange gå i tilfældige ejeres lommer. Samtidig vil butiksafskrivningerne, som andre ordførere har omtalt det, betyde stigende priser for de ejendomme, i hvilke der tilfældigvis er butikker. Bestemmelserne vil altså betyde en udpræget forskelsbehandling af borgerne, og de vil kun i en del af tilfældene komme dem til gavn, som de er beregnet på. Af disse grunde er vi modstandere af denne udvidelse.

Ændringsforslaget under nr. 11, hvorefter 30 pct. af en bygning skal anvendes erhvervs-mæssigt, for at afskrivningen kan foretages, er en beskeden forbedring af et i øvrigt dårligt forslag, og vi kan selvfølgelig ikke mobilisere nogen modstand imod, at man lapper på de dårlige forslag, man er fremkommet med.

Udvidelsen af afskrivningsområdet indebærer også, at der f. eks. kan afskrives på benzinstationer. I forvejen har vi to eller tre gange så mange servicestationer, som der er brug for, nu vil man altså stimulere til opførelse af endnu flere. Det virker som det rene hul i hovedet, og dertil er det jo simpelt hen subsidiering af de store benzinselskaber, der i forvejen har en monopolstilling, som udelukker enhver konkurrence.

Afskrivningerne på plejehjem vil vi ikke være med til at gennemføre. De vil virke stabiliserende på hele systemet, og efter vor opfattelse bør drift af plejehjem være en rent offentlig opgave.

Hvad angår forslaget om varelagre m. v., kan VS tilslutte sig socialdemokratiets og SF's ændringsforslag. Heller ikke vi finder, at der er grund til her at ændre de hidtidige